

Hierbij mijn reactie op het

Wetsvoorstel strafbaarstelling verheerlijken van terrorisme en openbare steunbetuiging aan terroristische organisaties

Het voorstel richt zich op

- a) terroristische misdrijven die op zich al strafbaar zijn en op
- b) terroristische organisaties zoals o.a. aangewezen in de terrorismelijsten van de EU.

Het debat richt zich echter niet alleen op individuen en door de overheid gedefinieerde terroristische organisaties maar ook op terroristische oogmerken van staten en overheden. Als grootste terroristische overheid kan genoemd worden die van de Verenigde Staten. Die heeft sinds de tweede wereldoorlog miljoenen mensen vermoord en laten sterven door directe aanvallen, steun aan vreemde legers en sancties tegen landen. Het laatste voorbeeld hiervan is de steun aan Israël die ondanks een internationale veroordeling gewoon doorgaat.

Een voorbeeld van het debat zijn de uitspraken van de Palestijnse bevrijdingsleider Leila Khaled (geciteerd in Hyper-imperialism - A decadent new stage, TriContinental, jan-2024): "We weten dat ze over terrorisme praten, maar zij zijn de helden van het terrorisme. De imperialistische macht overal ter wereld, in Irak, in Syrië, in verschillende landen... bereidt zich voor op een aanval op China. Alles wat ze over terrorisme zeggen, blijkt uiteindelijk over hen te gaan. Mensen hebben het recht zich met alle mogelijke middelen te verzetten, inclusief de gewapende strijd.

Dit staat in het Handvest van de Verenigde Naties. Ze schenden dus de rechten van mensen op verzet, omdat het hun recht is hun vrijheid te herstellen. En dit is, en ik zeg het altijd, een fundamentele wet: waar repressie is, is verzet. Mensen zullen niet leven onder bezetting en repressie. De geschiedenis heeft ons geleerd dat wanneer mensen zich verzetten, ze hun waardigheid en hun land kunnen behouden."

Een ander voorbeeld vormen de boeken van Peter Gelderloos over geweldloos of niet-geweldloos verzet:

How Nonviolence Protects the State, 2007;

The Failure of Nonviolence: From the Arab Spring to Occupy, 2013 en

They Will Beat the Memory Out of Us: Forcing Nonviolence on Forgetful Movements, 2024.

Daarom is het voorstel een beperking van de vrijheid van meningsuiting omdat de discussie ernstig wordt verstoord. In het debat zal rekening moeten worden gehouden met de op dat moment heersende overheid, en zelfs in de geschiedschrijving zal rekening moeten worden gehouden met zogenaamde verheerlijking van terrorisme. Denk bijvoorbeeld aan het verzet in de tweede wereldoorlog, het verzet van het ANC in Zuid Afrika en zelfs aan de slavenopstand in 1763 in de Hollandse kolonie Berbice. En het Verzetsmuseum in Amsterdam mag ook wel oppassen.

Mr N.J. Hollebeek, Gouda